

Jakob Ellemann-Jensens grundlovstale

Taler

Jakob Ellemann-Jensen
Formand for Venstre

Dato

5. juni 2022

Sted

Slagelse

I dag fejrer vi vores frihed – og vi fejrer vores demokrati.

Vi fejrer Grundlovens 173 års dag. Men selvom Danmarks riges grundlov er oppe i årene, så har den sjældent været så relevant, som den er i de her år.

For vi må konstatere, at friheden er under pres. Det tror jeg, vi alle kan se og mærke.

Den er under pres herhjemme, hvor den socialdemokratiske regering - meget opsigtvækkende - har valgt at tage et opgør med danskernes frie valg.

Og den er under pres i en helt anden skala udenfor Danmarks grænser, men ikke langt væk, hvor et frit europæisk land er blevet invaderet og bombet i stykker.

Derfor synes jeg, at vi i dag – på vores grundlovsdag – skal tale om, hvilken verden vi ønsker at leve i.

Den 24. februar blev vi mindet om, hvor skrøbelig verden kan være.

For Putins invasion af Ukraine sendte chokbølger gennem verden og forandrede den.

Med sin brutale og hæmningsløse krig gjorde Putin os det helt klart. Vi bliver altid nødt til at vælge side.

Man tager også stilling, hvis man bare lader stå til. Vi bliver nødt til at tage ansvar, og tage vores verdenssyn og værdier i forsvar.

Vi kan ikke bare se til, mens Rusland lader missiler hagle ned over civile

ukrainere.

Når kvinder, børn, bedsteforældre bliver sendt på flugt. Og når Putins soldater spreder miner ud over landbrugsjord og gemmer håndgranater i børneværelser. Vi må sige fra overfor grusomhederne.

Krigen i Ukraine har bekræftet for os, at frihed og menneskers selvbestemmelse er en af de allerstærkeste kræfter i verden.

Den er værd at kæmpe for – og ukrainerne – de er klar til at dø for den.

Jeg er stolt over, at den frie verden er rykket sammen som svar på Putins aggression.

Vi har leveret våben til de ukrainske frihedskæmpere. Vi har taget imod deres familier, som er flygtet hertil. Vi har sanktioneret solen sort i Rusland.

Og danskerne har nærmest råbt ”ja” til at stå sammen med vores allierede i EU.

Putin er blevet mødt af et kontant modsvar.

Nu bliver næste skridt at komme i gang med den helt nødvendige oprustning af dansk forsvar.

Det skal vi ikke gøre for at gå i krig – men for at sikre freden. Herhjemme og i Europa.

Det kræver også, at vi bliver uafhængige af russisk gas i Europa.

For som jeg plejer at sige, så er der to problemer med russisk gas: Det er russisk. Og det er gas. Det betaler for Putins krig. Og det skader samtidig vores klima.

Krigen har en gang for alle vist, at klimapolitik og sikkerhedspolitik hænger uløseligt sammen.

I stedet for at Europa sender milliarder til Putin, skal vi investere i klimaet og gøre den grønne omstilling til århundredes erhvervs mulighed for Danmark.

For med en ny borgerlig klimapolitik, så kan danske virksomheder og iværksættere skabe fremtidens grønne løsninger, der er ligeså fede som en Tesla, men er produceret her i Danmark.

Så kan vi skabe arbejdspladser herhjemme – og ikke sende hverken arbejdspladser eller udledninger til udlandet. Så vi både stopper klimaforandringerne og stækker Putin.

For mig er der ingen tvivl om, at min politiske generations største opgave – ja den bliver at gennemføre en omstilling til et klimaneutralt samfund, hvor vi kan leve i fred og frihed.

Og mine børn må aldrig spørge mig, hvorfor vi ikke stoppede vores fjenders krigsmaskiner, og hvorfor vi ikke tog den grønne omstilling alvorligt.

Derfor skal vi gå forrest i klimakampen.

Og vi skal tage større ansvar for Danmarks sikkerhed.

Men hvordan løser vi klimakrisen? Og hvordan løser vi alle de andre udfordringer, vi står overfor: Hvordan sikrer vi, at velfærden bliver bedre, når der kommer flere børn og ældre?

Fælles for de spørgsmål er, at for at kunne levere svar på dem, så skal man føre en ansvarlig økonomisk politik i Danmark.

En politik, hvor det kan betale sig at arbejde – og at gøre en ekstra indsats.

En politik, hvor flere er i arbejde og bidrager til sig selv og til fællesskabet. For selvom ingen kan alt, ja, så kan alle noget.

I Venstre tror vi nemlig på, at du svigter mennesker, hvis du ikke møder dem med krav. Med forventninger. For så regner du dem ikke for noget. Så tror du ikke på dem. Og sådan kan man ikke være bekendt at møde andre. Uanset, hvem de er.

Det betyder også, at vi skal stille konsekvente krav til udlændinge, der kommer til Danmark. Det er forudsætningen for, at integrationen kan lykkes.

Vi vil også sænke skatten, så det bedre kan betale sig at arbejde og gøre en ekstra indsats.

For det får vores samfund til at hænge sammen.

Desværre er det blevet sværere for folk at få hverdagen til at hænge sammen – priserne på dagligvarer stiger, og regeringen har ikke ligefrem gjort nemmere:

I de seneste tre år har regeringen hævet skatter og afgifter flere end 40 gange for mere end 10 milliarder kroner.

Samtidig har regeringen gjort 9 ud af 10 danskere fattigere – og de ti procent af befolkningen med færrest penge mellem hænderne er dem, der oplever den største tilbagegang.

Og så har regeringen gjort det mindre attraktivt at arbejde og ikke gjort nok for at få flere med i det arbejdende fællesskab.

Det er en politik, man har ført for andres penge, og på skuldrene af andres indsats og ansvar. Den slags ansvarsløse politik har sin udløbsdato – og den har vi overskredet for længst.

Derfor vil jeg også gerne tale om, hvordan vi igen får ansvaret og friheden til at fylde noget mere i Danmark.

I Venstre tror vi på, at vi danskere både kan og vil tage ansvar for vores eget liv og for vores fællesskab.

Vi ser det ske hver eneste dag, og det skal vi give plads til. Lad mig komme med et konkret eksempel på det.

I Vorgod-Barde i Ringkøbing-Skjern Kommune besøgte jeg nogle gode mennesker, som var trætte af ikke at have en lokal læge. Så de besluttede sig for at stemme dørklokker og samle penge ind til et sundhedshus.

Og så tog de til Aarhus, fandt en læge, inviterede ham med vestpå, og lod lægen være med til at indrette sundhedshuset.

Nu har de en læge, der har plads til at udleve sin faglighed. Og de har et lægehus,

hvor de kan blive behandlet.

Den slags historier har jeg fået mange af, når jeg har været rundt på de danske landeveje. Folk der tager ansvaret på sig for at få et bedre liv.

Alligevel hører jeg nogle gange fra Socialdemokratiet og venstrefløjen, at liberale, det er bare nogen, der kæmper for at få lov til at gøre, hvad pokker der passer os. Og at man skal passe lidt på med alt det der frihed.

For det er jo ikke alle, der kan forvalte den frihed, må man forstå. De risikerer jo at bruge den forkert.

Sådan ser jeg ikke på det. Jeg mener, at frihed, ansvar, tillid og muligheder – det hænger uløseligt sammen.

Venstre udspringer selv af en gammel dansk bondekultur, hvor man sammen tog ansvar for at skabe en fremtid med mere frihed – for sig selv – ja, men da også for hinanden.

Vi forstår, at friheden hænger tæt sammen med det personlige ansvar. Med ansvaret for fællesskabet.

Når jeg i al min tid som leder i Forsvaret og i en række danske virksomheder har jeg set, hvordan mennesker vokser, når de får frihed under ansvar. Det er for mig en dansk tradition, som man ikke har på samme måde i andre lande. Frihed under ansvar er noget, vi lærer helt fra barnsben i skolen.

Det er noget unikt dansk, som vi skal værne om.

Derfor er det også bekymrende og forstemmende, at vi i de seneste tre år har set et skred her: Danskerne bestemmer mindre selv, og de får frataget deres valgmuligheder af regeringen.

Det begyndte i det små, da regeringen kom til, og magten blev centraliseret i Statsministeriet.

Det tog for alvor fart, da corona-epidemien ramte Danmark, og folkestyret blev for en stund sat ud af kraft med den nye epidemilov.

Det tror jeg, vi alle sammen husker. Ikke mindst de danske minkavlere.

Under corona-epidemien tog regeringens magtfuldkommenhed til, og enhver kritik eller opposition blev udskammet.

Men da epidemien var forbi, blev de dårlige vaner hængende.

Et klokkeklart eksempel på det, det er ønsket om at indføre tvangsfordeling af unge på gymnasieuddannelser ud fra deres forældres indkomst.

Omkring 20.000 unge er i risiko for at blive tvangsfordelt – hvert år. Nogle vil blive sendt væk med bus eller tog. Væk fra deres lokale område og væk fra deres venner.

Men det handler ikke engang om afstanden, det handler heller ikke om antallet – selvom det er nogle bekymrende tal.

Nej. Det handler om, at de her unge mennesker bliver placeret i en kasse af regeringen.

Jeg har hørt de første historier om unge, der spørger hinanden, hvad deres forældre egentlig tjener. Det er ved at blive den nye målestok.

Tænk lige på hvordan de børn har det, hvis deres forældre er enten for fattige eller for rige til Socialdemokratiets smag?

Jeg synes, det er udansk.

Socialdemokratiet skal ikke træffe valget for dig eller mig. Det er bedrevidende.

Jeg tror, at valgkampen kommer til at stå lige her – om friheden til at vælge.

Derfor vil jeg – i dag på vores grundlovsdag – sige det meget klart: Når der kommer en ny borgerlig-liberal regering efter valget med Venstre i spidsen.

Så lover jeg, at den socialdemokratiske tvangsfordeling af gymnasieelever på baggrund af deres forældres indkomst bliver rullet tilbage med det samme.

Det kan I godt betragte som et valgløfte.

Og lad mig så samtidig tilføje, at det selvfølgelig ikke betyder, at gymnasier i landdistrikterne skal lukke. Dem vil vi stadig holde hånden over, så man ikke får længere til gymnasiet.

Lige nu er det frie gymnasievalg på blokken. Men hvad med det frie skolevalg?

Vi ved, at Socialdemokratiet allerede flirter med tanken – vil du gerne vælge, hvor dit barn skal gå i skole?

Og hvad med dit valg af en værdig alderdom? Bor du nu også det rigtige sted – altså ikke for dig, men for regeringen? Hvor går grænsen egentlig?

Jeg tror desværre, at vi kun har set begyndelse på den ensretning og centrale styring, som regeringen er ved at gennemtvinge i Danmark.

Vi har set sæson et, og den var uhyggelig nok. Men kommer sæson to efter folketingsvalget, så kan det blive meget vildere. Nej tak, jeg vil gerne have lov til at trykke på ”unfollow”.

Når vi kommer i regering, skal vi måles på, om vi giver danskerne mere frihed til selv at bestemme.

For hvis du ikke er tilfreds med de muligheder, du får præsenteret af staten; i et land med et af verdens højeste skattetryk – så skal du kunne tage et andet sted hen.

Når jeg tænker over det, så kan spørgsmålet, jeg håber, danskerne stiller sig selv og hinanden op til det kommende folketingsvalg koges ned til det her:

Hvem skal have ansvaret for dit liv? Er det Socialdemokratiet? Eller ... er det dig selv?

Jeg er ikke i tvivl. Det er dig, der bedst ved, hvordan du vil leve dit liv. Mette ved det ikke. Jeg ved det heller ikke. Men jeg vil kæmpe for, at andre ikke skal blande sig i det.

For i Venstre mener vi, at du skal have mulighed for at leve det liv, du synes er godt. Og tage et ansvar for det samfund, du gerne vil have – uanset om du er iværksætter, studerende, børnehavepædagog eller noget helt fjerde.

Det er vi også klar til at tage ansvar for i Venstre – derfor har vi seks prioriteter, som vi vil kæmpe for, når Folketingsvalget kommer:

Vi skal gå forrest i klimakampen – og gøre den grønne omstilling til århundredets erhvervsmulighed i Danmark.

Vi skal have et sundhedsvæsen, der sætter dig først, så du får en ordentlig, hurtig og sammenhængende behandling.

Danskere skal have mere frihed til selv at bestemme – uanset om du er gammel eller ung.

Det skal kunne betale sig at arbejde, så flere kan opleve glæden og friheden ved at have et job.

Vi skal stille konsekvente krav til udlændinge, så møder vi dem med tillid og en forventning om, at de tager ansvar for deres egen integration.

Og endelig – så skal vi tage større ansvar for Danmarks sikkerhed. Vi skal styrke og modernisere vores forsvar for at beskytte vores fred, vores frihed og vores sikkerhed. Og vi skal styrke vores alliancer i den frie verden.

Jeg synes, vi fortjener et Danmark, der efterlever Grundlovens liberale værdier.

Et Danmark hvor du kan tage ansvar for dit liv og bestemmer, hvordan det leves bedst.

Et Danmark med mere frihed og flere muligheder – uanset hvem du er – uanset hvor i landet du kommer fra.

Rigtig god grundlovsdag.

Kilde

altinget.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Grundlovstale, Krigen i Ukraine 2014/2022-, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jakob-ellemann-jensens-grundlovstale-2022>